

Prima instanță: (Judecătoria Orhei) V. Cupcea
Instanța de apel (Curtea de Apel Chișinău) L. Popova, S. Caitaz, A. Doga

DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în următoarea componență:

Președinte – Iulia Sîrcu,

judecători – Galina Stratulat, Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu, Dumitru
Mardari,

examinând recursul declarat de Țugui Ivan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvență împotriva lui Țugui Ivan, intervenient accesoriu Banca Comercială „FinComBank” Societatea pe Acțiuni privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Țugui Ivan și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 17 decembrie 2010,

c o n s t a t ă:

La 14 septembrie 2010, administratorul insolvenței al Societății pe Acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvență, Ciobanu Gheorghe s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Țugui Ivan solicitând încasarea datoriei în mărime de 5 362 359 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea de fapt a acțiunii, reclamantul a reiterat că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 15 noiembrie 2007 s-a intentat procedura de insolvență față de Societatea pe Acțiuni „Orhagroservice”.

Ulterior fiind efectuată analiza economico-financiară a întreprinderii a constatat că fostul director al Societății pe Acțiuni „Orhagroservice” a retras din casa întreprinderii suma de 5 362 539 lei, dintre care suma de 4 666 000 lei, la 02 ianuarie 2007, suma de 386559 lei, la 06 februarie 2007, suma de 309 800 lei, în luna martie 2008, iar faptul dat se dovedește prin înscrisurile din registrul de casă.

Reclamantul susține că fostul director Țugui Ivan a primit sumele menționate din casa întreprinderii servesc, iar drept dovadă sunt dispozițiile de plată.

În cadrul examinării acțiunii, reclamantul a solicitat atragerea în proces, în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului, Banca Comercială „FinComBank” Societatea pe Acțiuni.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Orhei din 11 noiembrie 2010, a fost atrasă în proces, în calitate de intervenient, Banca Comercială „FinComBank” Societatea pe Acțiuni.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 17 decembrie 2010 cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvență, a fost admisă.

S-a încasat de la Țugui Ivan în beneficiul Societății pe Acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvență suma de 5 362 359 lei și cheltuieli de plată a taxei de stat în mărime de 160876,17 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea prime instanțe, la 14 februarie 2011, Țugui Ivan a declarat apel, solicitând admitere apelului, casarea hotărârii Judecătorei Orhei din 17 decembrie 2010 și transmiterea cauzei civile la o nouă rejudecare în primă instanță.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2011 cererea de apel depusă de Țugui Ivan a fost restituită, din motivul neîndeplinirii indicațiilor instanței de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 februarie 2012 a fost admis recursul declarat de Țugui Ivan, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2011 și restituită pricina spre rejudecare pentru soluționarea demersului privind scutirea integrală de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2012, s-a respins cererea apelantului Țugui Ivan cu privire la scutirea integrală de la plata taxei de stat și s-a obligat apelantul să achite taxe de stat în mărime de 18 750 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2012, a fost admis recursul declarat de Țugui Ivan, casată încheierea Curții de Apel Chișinău 07 iunie 2012 și s-a admis cererea lui Țugui Ivan cu privire la scutirea integrală de la plata taxei de stat la depunerea apelului.

S-a scutit integral Țugui Ivan de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și s-a restituit pricina la Curtea de Apel Chișinău pentru judecarea apelului în fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2013, apelul declarat de Țugui Ivan a fost respins, ca neîntemeiat și menținută hotărârea Judecătorei Orhei din 17 decembrie 2010.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 27 martie 2013, Țugui Ivan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei menționate și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată. Totodată, a solicitat și scutirea integrală de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 aprilie 2013, s-a admis parțial cererea lui Țugui Ivan cu privire la scutirea de la plata taxei de stat.

S-a scutit parțial recurentul Țugui Ivan de la plata taxei de stat în sumă de 4500 lei, la depunerea cererii de recurs. În rest cererea s-a respins.

Nu s-a dat curs cererii de recurs depusă de Țugui Ivan și s-a acordat termen pentru achitarea taxei de stat în mărime de 8000 lei.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2013, cererea de recurs depusă de Țugui Ivan a fost restituită.

La 28 noiembrie 2017, Agentul guvernamental a depus cerere de revizuire prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, recunoașterea expresă a violării dreptului lui Țugui Ivan garantat de art. 6 § 1 din Convenție.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 decembrie 2017, s-a constatat violarea dreptului lui Țugui Ivan, garantat de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

S-a admis cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental și s-au casat integral încheierile Curții Supreme de Justiție din 04 aprilie 2013 și din 22 aprilie 2013.

Cauza civilă, s-a reținut în procedura Curții Supreme de Justiție, pentru examinarea recursului declarat de Țugui Ivan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2013.

Recurentul Țugui Ivan, în motivarea recursului, depus la 27 martie 2013 și reînregistrat la 07 februarie 2018, a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și de drept procedural, fapt pentru care urmează a fi casate.

Consideră că instanța de apel și instanța de fond au judecat pricina în mod superficial și neobiectiv.

În acest sens, invocă recurentul că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Susține că cererea de chemare în judecată este depusă în instanța de judecată cu încălcarea termenului general de prescripție prevăzut de art. 267 Cod civil, deoarece de la momentul primirii banilor în gestiune s-au scurs mai mult de trei ani și astfel acțiunea a fost depusă în instanță tardiv.

Totodată, mai indică că referitor la relațiile juridice dintre recurent și Societatea cu Răspundere Limitată „Orhagroservice”, inclusiv în ceea ce privește modul de utilizare a sumelor de bani luate în gestiune, au fost obiect al unei cauzei penale, care prin Ordonanța Procuraturii Orhei din 09 octombrie 2009 a fost încetată din lipsa elementelor de infracțiune.

Recurentul mai relatează că suma pretinsă de reclamant urma să facă parte din patrimoniul întreprinderii.

La materialele dosarului este anexată lista masei debitoare, aprobată de adunarea creditorilor, în care sumele pretinse de la Țugui Ivan lipsesc.

Astfel, susține că instanțele investite cu judecarea fondului nu au ținut cont de acest fapt, nu au aplicat prevederile art. 50 alin.1) al Legii insolvenței și art. 284 alin.1) Cod civil, adică nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Țugui Ivan indică că la examinarea cauzei în fond, de două ori a prezentat instanței copia registrului de casă, la care face referire reclamantul, fără a fi anexat la dosar, pentru a dovedi că registrul nu conține nici semnăturile sale și nici ștampila întreprinderii, nu este cusut și nici numerotat, este întocmit de administratorul insolvenței cu încălcarea prevederilor Legii insolvenței.

Prin urmare, consideră că toate aceste circumstanțe au dus la soluționarea greșită a pricinii și este cert că aprecierea probelor de către instanțele de judecată a fost arbitrară, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, și anume, recurentul a fost privat de dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

La fel, consideră că instanțele inferioare de judecată i-au încălcat dreptul de acces liber la justiție, dreptul la apărare, dreptul la judecarea cauzei de către o instanță imparțială, pe principiul contradictorialității și egalității tuturor persoanelor în fața legii.

Prin referința depusă la 03 martie 2018, administratorul insolvenței Societății pe Acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvență a indicat că faptul sustragerii banilor de către Țugui Ivan din casa întreprinderii este dovedit prin dispozițiile de plată.

Menționează că argumentele recurentului Țugui Ivan precum că pe documentele contabile primare lipsesc semnăturile lui, nu sunt corecte și este doar o încercare de a induce instanța în eroare.

Țugui Ivan a semnat documentele și a primit banii, care i-a folosit în scopuri personale. În instanța de fond ultimul nu a prezentat nici un document contabil, ce ar confirma faptul că a folosit banii în interesul întreprinderii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 07 martie 2018 recursul declarat de Țugui Ivan a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 441 și art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele invocate în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel Curtea de Apel Chișinău din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din actele pricinii se constată că până la intentarea procedurii de insolvență față de Societatea pe Acțiuni „Orhagroservice”, Țugui Ivan a fost directorul general al întreprinderii.

După intentarea procesului de insolvență, Țugui Ivan a fost înlăturat de la conducerea întreprinderii și numit în calitate de administrator al insolvenței, Ciobanu Gheorghe.

La 10 februarie 2010, administratorul insolvenței, Ciobanu Gheorghe a expedit lui Țugui Ivan informația eliberară de către contabilul șef al întreprinderii, Creșcicuc Zianida prin care l-a informat că conform registrului de casă pentru anii 2007-2008 ultimul a primit în gestiune suma totală de 5 362 359 lei.

Astfel, i-a solicitat prezentarea unui raport financiar, cu anexarea documentelor contabile ce ar justifica suma cheltuielilor în mărime de 5 362 359 lei (f.d.9 Vol.I).

Ulterior administratorul insolvenței s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Țugui Ivan solicitând încasarea sumei de 5 362 359 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii, prima instanță a admis integral cererea de chemare în judecată.

Judecând apelul declarat de Țugui Ivan, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 12 februarie 2013 a respins apelul și a menținut hotărârea Judecătoriei Orhei din 17 decembrie 2010.

Totodată, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a ajuns la concluzia că cerințele înaintate de Societatea pe Acțiuni „Orhagroservice” sunt întemeiate și just a fost determinat raportul juridic dintre părți, **confirmate prin înscrierile respective din registrul de casă.**

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că atât instanța de fond cât și instanța de apel la examinarea pricinii a încălcat normele de drept procesual.

Reclamantul înaintând în instanță prezenta acțiune își întemeiază pretențiile printr-un document pe care-l consideră confirmativ și pertinent în justificarea pretențiilor înaintate **și anume registrul de casă.**

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă stabilește că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Colegiul menționează că **registru de casă** - este un registru de contabilitate pentru înregistrări cronologice care servesc la înregistrarea operațiunilor economice în ordinea succesiunii lor în timp. Ele servesc ca documente obligatorii de înregistrare cronologică a mișcărilor patrimoniale, *precum și ca mijloc de probă în relațiile cu organele fiscale sau în litigii.*

Prin urmare, fiind intentat prezentul litigiu, la materialele dosarului obligatoriu urma a fi anexat copia registrului la care reclamantul face referire atât în cererea de chemare în judecată cât și în toate susținerile sale.

Potrivit pct. 22 și 23 al Hotărârii de Guvern nr.764 din 25 noiembrie 1992 privind aprobarea normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova în registrul de casă a întreprinderii se ține evidența tuturor încasărilor și eliberărilor de numerar.

Fiecare întreprindere ține un singur registru de casă, care trebuie numerotat, șnuruit și sigilat cu ceară roșie sau de parchet. La aplicarea pe registru a sigiliului cu ceară de parchet se folosește clei de bază de sticlă lichidă, hârtie de tipul foiței de țigări, vopsea de ștampilă. Hârtia cu imprimarea ștampilei se unge la ambele capete cu clei, după sigilarea registrului se mai aplică un strat de clei. Numărul de foi din registrul de casă se adeverește prin semnăturile conducătorului și a contabilului-șef ai întreprinderii respective sau ai organului ierarhic superior.

Înscrierea în registrul de casă se face în 2 exemplare prin foaia indigo cu pix sau cerneală. Exemplarul doi trebuie să fie detașabil și servește casierului pentru dări de seamă contabile. Primul exemplar rămâne în registrul de casă. Ambele exemplare se numerotează cu același numări.

Respectiv, în cazul în care reclamatul solicită încasarea sumei de 5 362 359 lei, din motiv că este dovedit faptul transmiterii banilor lui Țugui Ivan prin registrul de casă, urma să prezinte în instanța de judecată acest registru de casă, or, art. 130 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, statuează că, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Însă, din materialele anexate la dosar se constată că un astfel de registru de casă nu a fost prezentat și cercetat în cadrul dezbaterilor judiciare, iar instanțele ierarhic inferioare și-au întemeiat soluția, fără ca acest registru de casă să fie prezentat și cercetat în instanța de judecată, întru respectarea principiului nemijlocirii și contradictorialității, adică fără a cerceta obiectul litigiului.

În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, Convenția nu reglementează regimul probelor, ca atare (Mantovanelli împotriva Franței, pct. 34). Admisibilitatea probelor și aprecierea acestora sunt în primul rând de competența dreptului intern și a instanțelor naționale [García Ruiz împotriva Spaniei (MC), pct. 28]. Situația este similară în ceea ce privește forța probatorie și sarcina probei [Tiemann împotriva Franței și Germaniei (dec.)]. Tot instanța națională este cea care apreciază utilitatea probelor propuse [Centro Europa 7 SRL și Di Stefano împotriva Italiei (MC), pct. 198].

Prin urmare, instanțele trebuie să se asigure că mijloacele de probă au fost prezentate astfel încât să asigure părților dreptul la un proces echitabil (Blucher împotriva Republicii Cehe, pct. 65).

De asemenea, la examinarea apelului, instanța de apel a constatat că Țugui Ivan, a primit în gestiune suma de 4 666 000 lei, confirmată prin dispoziția nr.1 din 02 ianuarie 2007, suma de 386559 lei confirmată prin dispoziția de plată din 06 februarie 2007 și suma de 309800 lei, confirmată prin dispoziția de plată din martie 2007 , în total suma de 5 362 359 lei.

Conform art. 138 alin. (4) Cod de procedură civilă înscrisul *se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege*, indicându-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

Instanța de recurs constată că copiile dispozițiilor de plată anexate la materialele dosarului (f.d.4,5,6 Vol.I), nu sunt autentificate în modul stabilit de lege, așa cum prevede și art.167 alin.1) lit. a) Cod de procedură civilă, care statuează că copiile vor fi certificate de către parte pentru conformitate cu originalul, iar instanța a considerat *dovedit faptul transmiterii banilor, prin copia unui document, fără a constata originalitatea acestuia, fapt ce era obligatoriu pentru instanță.*

Colegiul civil, Comercial și de Contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază critic constatările instanței de apel.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor

de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Or, unul dintre efectele pe care îl produce apelul *este efectul devolutiv*. Prin devoluțiune se înțelege transmiterea dreptului de a judeca pricina de la o instanță (de fond) la o altă instanță ierarhic superioară. Astfel, instanța de apel are obligația de a rejudeca fondul pricinii.

Potrivit jurisprudenței Europene, garanțiile implicite ale art. 6 § 1 includ obligația de a motiva hotărârile judecătorești (H. împotriva Belgiei, pct. 53). O decizie motivată permite părților să demonstreze că a fost audiată în mod real cauza lor.

În scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei cerințelor solicitate în acțiunea de bază, era indispensabil, alături de cele constatate, de a supune controlului legalitatea hotărârii atacate cu apel în baza argumentelor aduse în cererea de apel, cu expunerea poziției instanței pe fiecare din argumentele invocate.

Or, instanța are obligația de a răspunde prin motivare la toate argumentele prezentate de părți, întrucât numai prin pronunțarea unei hotărâri motivate poate fi realizat un control public al administrării justiției (hotărârea Hirvisaari c. Finlanda din 27 septembrie 2001), iar abținerea instanței de apel de la furnizarea unui răspuns explicit în privința pretențiilor formulate constituie o încălcare a art. 6 §1 Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Art.239 Cod de procedură civilă, stipulează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Instanța de apel pe linia cercetării temeiniciei hotărârii apelate, *are sarcina de a verifica dacă faptele și împrejurările reținute prin hotărârea atacată reprezintă adevărul material, complet și cert întemeiat*. Pentru a putea efectua acest control, în apel, este necesar a se cunoaște care a fost starea de fapt reținută de instanța a cărei hotărâre este atacată **și pe baza căror probe s-a ajuns la această stabilire**. Acest lucru, nu poate fi verificat decât pe baza motivării hotărârii apelate.

Decizia Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2013 nu cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția respectiv, au fost lăsate neanalizate probele propuse de apelant.

Pornind de la aceste aspecte, Curtea a constatat ca, în speță, instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un fel asupra tuturor argumentelor invocate de apelantul Țugui Ivan, prin urmare motivarea nu întrunește cerințele procedurale prevăzute de art. 241 alin.5) Cod procedură civilă, pentru ca nu arată, în concret, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței și care au condus la soluția emisă.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel a emis hotărârea, fără a cerceta în ședința de judecată, probele la care face referire în decizie și care au fost relevante la emiterea soluției.

Prin urmare, reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea pricinii, limitându-se doar asupra constatărilor de drept.

În acest context, se remarcă că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au asigurat disponibilitatea, contradictorialitatea și egalitatea în drepturi a recurentului, ce constă în posibilitatea de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de drepturile procedurale, de asemenea și de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, prin urmare fiind admisă încălcarea prevederilor art. 26 și art. 27 Codul de procedură civilă.

Așadar, prima instanță, precum și instanța de apel au încălcat principiile funcționale ale dreptului procesual civil, fapt ce determină instanța de recurs să caseze decizia instanței de apel.

Lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, de aceea cauza urmează a fi reexaminată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând litigiul, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat încălcarea normelor de drept procesual și deoarece eroarea judecătorească nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel din 12 februarie 2013, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

A admite recursul declarat de către Țugui Ivan.

A casa decizia Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2013, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Orhagroservice” în proces de insolvență împotriva lui Țugui Ivan, intervenient accesoriu Banca Comercială „FinComBank” Societatea pe Acțiuni privind încasarea datoriei, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Iulia Sîrcu

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari